

**comissió obrera
nacional de catalunya**

Secretaria d'Acció Sindical de la CONC

SITUACIÓ INDUSTRIAL A CATALUNYA

JULIOL de 2007

Conjuntura econòmica

El 2005 el creixement mundial va ser d'un 4,8%, malgrat la presència de factors negatius com la carestia del petroli. Als Estats Units, el creixement es va mantenir en el global, malgrat diversos factors negatius, com per exemple els huracans, la ja mencionada pujada del preu de la benzina i el descens de la inversió en habitatges. El creixement en la Zona euro es va mantenir baix al llarg de 2005. L'economia de Japó va créixer vigorosament durant el 2005, impulsada per la demanda interna. A la Xina, el creixement es manté proper al 10% el 2005.

El 2006 l'economia mundial experimenta un creixement d'un 5,4% i aconsegueix, així, i per quart any consecutiu, que aquest estigui per sobre del 4%. Als Estats Units, el descens d'inversió en habitatge, esmentat abans, frena el creixement de l'economia de manera important, mentre que en la Zona euro, i per la forta demanda interna, s'experimenten els millors resultats dels darrers cinc anys. Al Japó, l'activitat econòmica es manté, mentre que la Xina i l'Índia continuen al capdavant del creixement dels països de mercats emergents i en desenvolupament.

En els mercats de divises, el dòlar d'EUA va perdre terreny, sobretot enfront de l'euro i de la lliura esterlina. El ien també va tornar a desvalorar-se –en part perquè la perspectiva que les taxes d'interès es mantinguessin baixes va estimular la sortida de capitals–, però es va recuperar lleugerament a principi de 2007. El renminbi xinès va experimentar una petita caiguda en termes efectius reals malgrat que la seva taxa d'apreciació es va accelerar lleugerament enfront del dòlar. En aquests últims mesos els principals bancs centrals es van veure enfrontats a diferents disjuntives. La Reserva Federal d'Estats Units manté sense canvis la taxa d'intervenció des de juny de 2006 amb l'afany d'equilibrar el risc derivat del refredament de l'economia i la persistent preocupació entorn de la inflació. El Banc Central Europeu i altres bancs centrals d'Europa van seguir reduint l'acomodació monetària. El Banc de Japó està augmentant la taxa d'intervenció de manera molt paulatina des de juliol de 2006, quan va abandonar la política de taxa zero.

Pel que fa a les previsions, el creixement mundial disminuirà fins a 4,9% el 2007 i el 2008, és a dir, mig punt percentual per sota del nivell de 2006. Es presumeix que als Estats Units disminuirà fins a 2,2%, en comparació al 3,3% el 2006 (Font: FMI).

PIB

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Catalunya	3,9	2,7	2,4	2,2	3,2	3,1	3,9
Espanya	4,4	2,8	2,2	2,5	2,7	3,5	3,9
Zona euro	3,5	1,6	0,9	0,5	1,5	1,8	2,7
UE-15	3,6	1,7	1	0,7	1,7	1,8	2,7
UE-25	3,6	1,7	1,1	0,8	1,9	2	2,9
Mundial	4,8	2,5	3,1	4	5,3	4,9	5,4

Font: elaborat amb dades de l'IDESCAT, INE/EPA i EUROSTAT

IPC

Any	Catalunya	Espanya	€urozona (h)	UE-15 (h)	UE-25 (h)
2004	3.5	3	2,2	2	2,1
2005	3.9	3,4	2,2	2,1	2,2
2006	2,8	2,7	2,2	2,2	2,1

Font: elaborat amb dades de l'IDESCAT, INE/EPA i EUROSTAT

Atur registrat

Any	Catalunya		Espanya	
	homes	dones	homes	dones
2003	120,6	159	922,1	1.259,2
2004	120,8	153,5	878	1.234,7
2005	115,4	147,2	852	1.251
2006	111,7	149	804,3	1.218,6

Font: INEM, Departament de Treball

Unitat: Milers de persones

Conjuntura industrial

Des de l'any 2004 el creixement del PIB industrial a Catalunya es manté a l'alça de manera ininterrompuda, i, el 2006, assoleix el creixement més alt des de l'any 2000.

Segons l'Institut d'Estadística de Catalunya, el PIB industrial va augmentar un 3,3% l'any 2005 i un 3,6% l'any 2006. Un cop més, convé ressaltar que el PIB industrial creix ininterrompudament a Catalunya des del 1994, un període notablement llarg.

Aquesta millora de la situació industrial a Catalunya durant el 2006 s'expressa, també, en l'evolució dels principals indicadors conjunturals:

- L'IPI (índex de producció industrial), després del decreixement experimentat l'any 2005 (desacceleració que ja vam comentar en l'informe de 2005) se situa en un 3,3%.
- L'ICI (indicador de clima industrial) va presentar a finals de 2005 una xifra negativa del 5,3%, mentre que a Espanya va ser d'un 3,3%. L'any 2006 el saldo de respostes és d'un -1,6% a Catalunya i d'un -4% a Espanya.
- Les exportacions van créixer en termes interanuals un 6,6% durant el 2005, i van millorar, per tant, la xifra de 2004 (4,4%). Malgrat això, la importació experimenta un increment de l'11,08% i es modera lleugerament envers la xifra de 2004 (11,5%). L'any 2006, les exportacions creixen un 9,6%, mentre que les importacions arriben al 10,88%.
- La inversió industrial va augmentar un 6,7% el 2006 enfront del 5,7% durant el 2005, una taxa que es consolida a l'alça per tercer any consecutiu. La dada es veu referendada pel millor resultat de l'ICI, per més que aquest encara sigui negatiu.
- En canvi, l'ocupació industrial va créixer un 0,6% a finals del 2006, en termes interanuals. Malgrat això, en el primer trimestre de 2007 ha baixat un 3,5%.

PIB INDUSTRIAL

Període	PIB
1995	5,1
1996	2,5
1997	5,3
1998	5
1999	3,9
2000	3,8
2001	2
2002	0,9
2003	0,7
2004	1,5
2005	3,3
2006	3,6

PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

Període	IPI
1995	5
1996	-0,6
1997	7,5
1998	5,4
1999	2,9
2000	3,4
2001	-1,2
2002	1,2
2003	-0,1
2004	1,4
2005	-2,6
2006	3,7
abril 07	2,8

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

INVERSIÓ INDUSTRIAL

Període	% interanual
1995	13,5
1996	13,5
1997	11,6
1998	11,4
1999	10,9
2000	12,7
2001	-0,9
2002	-2
2003	1,7
2004	3,5
2005	5,7
2006	6,7

PREUS INDUSTRIALS

Període	% interanual
1995	6,9
1996	1
1997	1,3
1998	-0,8
1999	-0,3
2000	5,1
2001	1,6
2002	0,7
2003	1,2
2004	2,4
2005	3,6
2006	5,1
abr-07	3,5

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

COST LABORAL

(Variacions en percentatge respecte a l'any anterior)

Espanya				Catalunya			
2003	2004	2005	2006	2003	2004	2005	2006
4,2	3,8	2,7	3,4	3,9	3,6	2,6	3,7

Font: Idescat, INE, MEH

COMPARATIVA DE L'IPC ENVERS L'ÍNDEX DE PREUS INDUSTRIALS

Període	IPC	Índex preus Industrials
2004	3,5	3,4
2005	3,9	3,6
2006	2,8	5,1

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

INVERSIÓ INDUSTRIAL ESTRANGERA A CATALUNYA

Període	MEUR
2001	870,5
2002	560,3
2003	876,1
2004	773,7
2005	1655,06

ICI

Període	Mitja Anual
1995	-5,9
1996	-12,4
1997	0,8
1998	5,8
1999	1,1
2000	4,3
2001	-6,1
2002	-9,6
2003	-5,4
2004	-3,4
2005	-4,7
2006	-1,5
abr-07	-1,7

INVERSIÓ CATALANA A L'ESTRANGER

Període	MEUR
2001	586,2
2002	994,9
2003	3792,6
2004	1858,1
2005	903,11

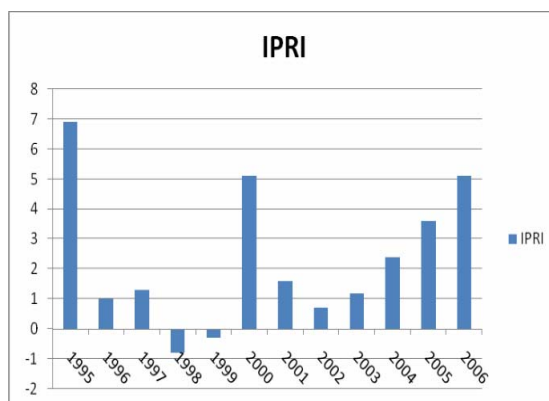
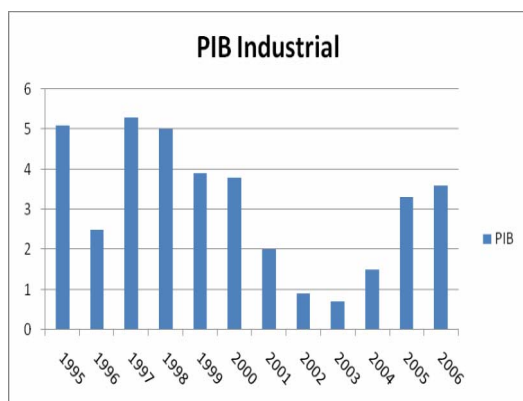
Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. Secretaria d'Estat de
Font: Turisme i Comerç.

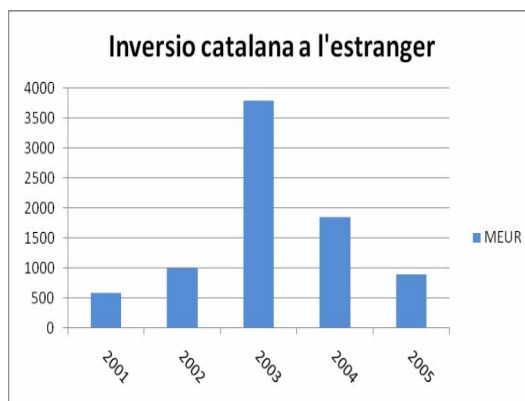
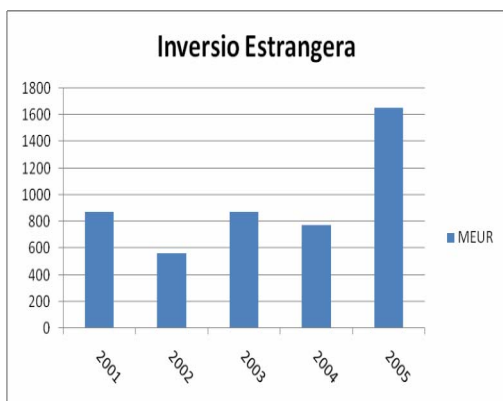
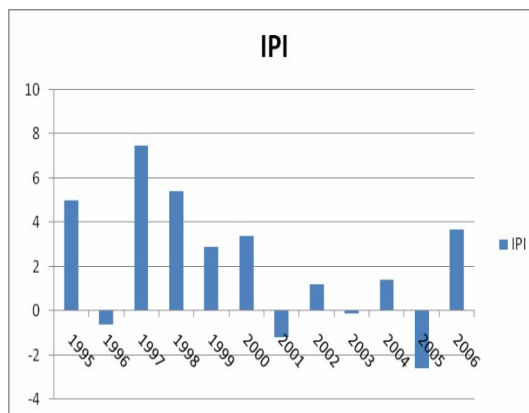
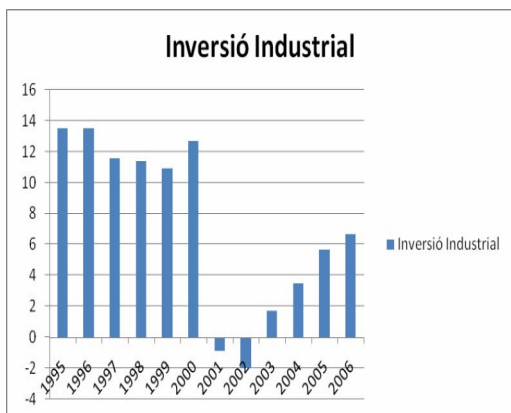
Importacions i exportacions industrials a Catalunya

Branca d'activitat	Exportacions		Importacions	
	2005	2006	2005	2006
Extracció i refinament de petroli. Extracció de carbó	473	580,8	6.134,70	7.357,50
Productes alimentaris i begudes	3.621,80	3.964,30	3.977,90	4.299,90
Indústries tèxtils, cuir, calçat, vestit i altres	3.010,00	3.200,80	4.851,60	6.171,10
Indústries químiques	9.735,00	10.040,00	11.721,90	11.996,20
Metal·lúrgia i productes metàl·lics	2.325,90	2.602,60	4.456,80	5.506,40
Construcció de maquinària i equips mecànics	2.901,10	3.178,40	5.713,30	6.004,00
Construcció de maquinària d'oficina, ordinadors i instruments de precisió i òptica	1.184,60	1.051,80	4.332,00	4.793,70
Maquinària i materials elèctrics i electrònics	4.230,30	5.332,50	5.937,50	7.180,50
Vehícles de motor i altres materials de transport	8.992,50	10.400,00	10.738,40	11.625,50
TOTAL	36.474,20	40.351,20	57.864,10	64.934,80

Unitats: Milions d'euros

Font: Idescat a partir de dades de l'Agència Estatal d'Administració Tributària

Situació de la indústria catalana

- El 2006 la indústria ha consolidat la seva fase de creixement i ha guanyat pes respecte als sectors, als serveis i a la construcció, a pesar que continua el degoteig d'activitats industrials cap als serveis, l'objectiu fonamental dels quals és l'abaratiment dels costos.
- Respecte a l'ocupació (788.400), el saldo net entre l'ocupació destruïda i l'ocupació creada ha estat favorable en 16.890 persones (un 2,1%); l'estabilitat en el sector industrial segueix sent molt superior a la dels serveis i a la construcció.
- Pràcticament tots els indicadors apunten cap a la consolidació de la millora en l'activitat industrial per al 2007 (veure quadres).

- La confiança en la indústria, segons l'indicador del clima industrial, és la més alta dels últims set anys.
- La situació industrial de Catalunya mostra una continuïtat del creixement iniciat el 2004 i tot apunta que durant el 2007 continuaran les bones perspectives. No obstant això, una part important del teixit productiu està subjecte a una forta competència internacional; altres, a forts i cada vegada més ràpids processos d'innovació tecnològica.
- És necessari, d'altra banda, tenir en compte que un 26% de les empreses industrials a Catalunya són subcontractistes, i d'aquestes el 50% no participa en processos de disseny, desenvolupament o prescripció tècnica dels productes, cosa que significa que un 13% del total de les empreses industrials són molt vulnerables, amb seriosos riscos per a la seva continuïtat.
- En ple procés de canvi del model productiu, l'apreciació de si aquest s'està produint o no és encara molt difícil d'apreciar; en qualsevol cas, un dels indicadors que sense cap mena de dubte confirmaria aquest canvi és la disminució del nivell de dependència de les empreses subcontractades; en aquest sentit, les dades disponibles diuen que no s'està produint.
- Pel que fa a la productivitat, les dades disponibles són d'àmbit estatal i se'n desprèn que la productivitat en la indústria és molt superior a la del conjunt de l'activitat econòmica. Els costos laborals també són superiors als dels serveis i a la construcció, cosa que desmenteix, una vegada més, les tesis que pretenen relacionar els costos laborals amb els baixos nivells de productivitat.
- Els costos salarials han continuat un signe moderat de creixement, que, en evolucionar favorablement la productivitat, no han absorbit pràcticament gens d'aquesta productivitat; la nostra posició ha de seguir sent la de reivindicar que una part d'aquesta millora vagi destinada a increments salarials per sobre de la inflació i, l'altra, a la inversió en formació R+D+I.
- Es constata que l'aposta estratègica per al desenvolupament del sector aeronàutic estava –tal com va anunciar en el seu moment CCOO– en la direcció equivocada, i com més aviat es reconegui pel Govern de la Generalitat aquest error abans es restituirà en termes més realistes; això és orientar el projecte cap a la creació d'un

sector auxiliar aeronàutic aprofitant empreses de components de l'automoció i l'electrònica de consum (la transformació de plàstics, entre altres).

- Quant al projecte de Barcelona "Centre de Disseny Internacional", és convenient definir bé l'objectiu i les possibilitats reals perquè no succeeixi com en el tema, i evitar una utilització "poc útil" dels recursos econòmics, una pèrdua de temps i una nova frustració.

Evolució del nombre d'assalariats per sector

Any	Sector	Catalunya		Espanya	
		Homes	Dones	Homes	Dones
2004	Agricultura	24,9	5,3	365	117,3
	Indústria	488,3	198,9	2.155,6	710,4
	Construcció	256	18,6	1.720,7	97,6
	Serveis	687,9	891,6	4454	5.100
2005	Agricultura	29	6,2	361,4	128,9
	Indústria	499,7	203,7	2.164,5	716,4
	Construcció	247,4	15,4	1.784,7	92,7
	Serveis	755,2	964,2	4.714,9	5.538,6
2006	Agricultura	33,1	5,8	352	131,5
	Indústria	510,9	203,4	2.195,6	699,9
	Construcció	293,3	21,5	1.925,4	103,4
	Serveis	733,4	1.025,7	4.840,8	5.959,4

Font: INSS

Productivitat a Espanya, total i industrial

Període	Producció total	Producció industrial
1T-02	0,6	2,7
2T-02	0,1	1,5
3T-02	0,3	0,6
4T-02	0,3	1
1T-03	0,4	0,1
2T-03	0,5	1,1
3T-03	0,3	2,1
4T-03	0,3	3,6
1T-04	0,4	2,4
2T-04	0,6	2,1
3T-04	0,5	1,5
4T-04	0,3	0,5
1T-05	0,3	0,2
2T-05	0,4	-0,3
3T-05	0,3	-0,8
4T-05	0,4	-0,2
1T-06	0,6	1,7
2T-06	0,7	2,6
3T-06	0,8	4,5
4T-06	1	3,9

Font: MITC

Cost total por hora

Any	Sector	Espanya	Catalunya
2000	Indústria	14,45	15,16
	Construcció	11,81	13,03
	Serveis	13,2	13,87
2001	Indústria	15,26	16,05
	Construcció	12,5	13,37
	Serveis	13,87	14,59
2002	Indústria	16,02	17,18
	Construcció	13,03	14,43
	Serveis	14,42	15,17
2003	Indústria	16,56	17,75
	Construcció	13,73	15,12
	Serveis	14,87	15,74
2004	Indústria	17,7	19,07
	Construcció	14,69	16,4
	Serveis	15,67	16,99
2005	Indústria	18,28	19,73
	Construcció	15,13	16,6
	Serveis	16,19	17,48
2006	Indústria	19,12	20,9
	Construcció	15,84	17,4
	Serveis	17,01	18,3

Font: Institut Nacional d'Estadística
Copyright INE 2007

Expedients de regulació d'ocupació i acomiadaments individuals

D'entrada sorprèn el bon comportament del sector serveis en els expedients de regulació de l'ocupació (ERO), però analitzant les dades de les conciliacions individuals sembla que aquest sector opta més per extingir les relacions laborals per la via de l'acomiadament individual.

L'any 2006 es redueix el nombre d'expedients presentats, però "la qualitat" d'aquests empitjora, ja que l'any 2005 el 59% dels ERO van ser d'extinció, mentre que l'any 2006 aquesta xifra augmenta fins al 68%.

Aquesta dada negativa es veu compensada per la disminució del nombre de treballadors afectats, que passen d'una mitjana de 30 treballadors per expedient l'any 2005 a 24 l'any passat.

La conclusió que es desprèn de les dades és que els ajustaments de plantilla s'estan produint per la via individual (12.260 enfront de 5.181 per expedient de regulació d'ocupació).

En els sectors de la construcció i els serveis la diferència a favor de la individualització és la tònica habitual i això és a conseqüència de les altes taxes d'eventualitat en aquests sectors, i reflecteix, al seu torn, que el canvi de model productiu encara està lluny.

Expedients autoritzats

Any	TOTAL				PACTATS				NO PACTATS			
	Suspensió	Reducció	Extinció	Total	Suspensió	Reducció	Extinció	Total	Suspensió	Reducció	Extinció	Total
2005	161	11	251	423	145	8	239	392	16	3	12	31
2006	90	6	209	305	83	6	196	285	7	0	13	20

Treballadors afectats per expedients autoritzats

Any	TOTAL				PACTATS				NO PACTATS			
	Suspensió	Reducció	Extinció	Total	Suspensió	Reducció	Extinció	Total	Suspensió	Reducció	Extinció	Total
2005	5.047	60	7.472	12.579	4.804	49	7.113	11.966	243	11	359	613
2006	1.050	48	6.252	7.350	989	48	6.006	7.043	61	0	246	307

Treballadors afectats per expedients autoritzats i gran sector econòmic

Any		TOTAL				PACTATS				NO PACTATS			
		Suspensió	Reducció	Extinció	Total	Suspensió	Reducció	Extinció	Total	Suspensió	Reducció	Extinció	Total
2005	Agricultura	135	0	34	169	135	0	34	169	0	0	0	0
	Indústria	4.390	44	5.966	10.400	4.376	33	5.689	10.098	14	11	277	302
	Construcció	7	0	426	433	1	0	426	427	6	0	0	6
	Serveis	515	16	1.046	1.577	292	16	964	1.272	223	0	82	305
2006	Agricultura	77	0	35	112	77	0	34	111	1	0	0	1
	Indústria	712	42	5.181	5.935	677	42	5.034	5.753	35	0	147	182
	Construcció	6	0	184	190	6	0	184	190	0	0	0	0
	Serveis	255	6	852	1.113	229	6	754	989	26	0	98	124

Conciliacions individuals

		Acomiadaments
2005	Agricultura	290
	Indústria	13.955
	Construcció	3.527
	Serveis	15.434
	No Consta	1.125
TOTAL		34.331
Quantitat pactada		679.018.198,76
Mitjana		19.778,57

2006	Agricultura	269
	Indústria	12.260
	Construcció	3.723
	Serveis	14.578
	No Consta	1.541
TOTAL		32.371
Quantitat pactada		679.274.916,29
Mitjana		20.984,06

Relació d'empreses subcontractistes sobre empreses contractistes

	% subcontractistes / industrials
UE	13,6
ESPANYA	20,2
FRANÇA	14,6
ALEMANYA	14,1

Font: Cambra de Comerç de Barcelona

Relació de quantitats entre les empreses subcontractistes i el total de la indústria

	% subcontractació / indústria	
	Espanya	Catalunya
Empreses	11,5	26,1
Ocupació	9,5	26,29
Facturació Subcontractació	10,6	19,8

Font: Cambra de Comerç de Barcelona

Percentatge d'empreses subcontractistes que participen en el disseny del producte

	% participació en prescripció tècnica	
	Espanya	Catalunya
Només contractista	45,1	49,2
Compartida	45,1	40,3
Només subcontractista	9,8	10,5

Font: Cambra de Comerç de Barcelona

Altres dades sobre subcontractació

	% respostes afirmatives	
	Espanya	Catalunya
Produeix només com a subcontractista	67,2	71,1
És, alhora, contractista	71,6	66,9

Font: Cambra de Comerç de Barcelona

Nivell formatiu dels treballadors a les empreses subcontractistes

	Espanya	Catalunya
Estudis primaris i secundaris	47,2	50,3
Estudis professionals	40,4	38,1
Estudis superiors	12,4	11,5
Realitzen activitat R+D	35,8	40,5

Font: Cambra de Comerç de Barcelona

Exigències del contractista

	Espanya	Catalunya
Seguretat laboral	18,4	16,0
Formació efectius	18,6	15,1

Font: Cambra de Comerç de Barcelona

Societat del coneixement

La presència del coneixement en l'estructura productiva i en el mercat de treball català presenta un endarreriment respecte a les principals economies del nostre entorn. Una comparació internacional de diferents indicadors ha posat de relleu com la inversió en coneixement, la mida relativa de les branques productives que més intensivament usen el saber i la participació de l'ocupació en aquests sectors d'activitat se situen, a Espanya, clarament per sota de la mitjana europea.

A l'inici del segle XXI, l'economia catalana es troba en un període de transició a mig camí entre la consolidació d'un nou tipus de model de creixement, que basa el seu funcionament en l'ús de dotacions creixents de coneixement, i el manteniment de les estructures organitzatives i productives tradicionals de l'economia industrial i de serveis.

Un esforç encarat a afavorir la creació d'empreses i, per tant, de la competència, comportaria de manera natural un increment necessari en les activitats de R+D+I.

Ara bé, la implantació de noves tecnologies modifica substancialment el perfil dels treballadors i treballadores necessaris per a les empreses, ja que es produeix una demanda superior de mà d'obra qualificada en detriment de la no qualificada.

Tant a Catalunya com a Espanya no tenim el sistema educatiu adient per formar els nous treballadors i treballadores ni es fa l'esforç necessari en la formació continuada per requalificar aquells que ja estan en el mercat de treball, si be és veritat que en l'Acord estratègic ja es donen passos en aquest sentit.

Sòl industrial

L'any 1980 els polígons industrials de l'Àrea ocupaven 8.292 ha, i, fins avui, han crescut al llarg i ample del territori metropolitana a un ritme de 177 noves ha ocupades cada any.

Això fa que, d'acord amb els estudis elaborats en el si del Pacte industrial de la regió metropolitana de Barcelona, si es manté aquest ritme, i amb l'actual disponibilitat de sòl industrial en el territori metropolitana, les reserves de sòl industrial s'exhauriran en poc més d'una dècada.

Des d'aquesta base, la gestió dels polígons industrials o de les àrees d'activitat econòmica esdevé l'eina bàsica per donar valor a les empreses que es troben ubicades en el territori. Ateses les limitacions de sòl tant en quantitat com en preu, aquesta estratègia ha de basar-se en el creixement del sòl intensiu i no pas extensiu i en posar en valor els serveis de les àrees industrials existents.

Els estudis sobre la indústria fins a l'actualitat han obviat sorprenentment el sòl industrial, tot i ser una variable bàsica per conèixer el potencial d'un territori per atraure i, alhora, generar inversions productives.

El Pla de l'Institut Català del Sòl preveu un creixement molt important, però el problema és que la seva disponibilitat és a mitjà i a llarg termini, quan el problema el tenim a curt termini.

PROPOSTES

- Activar mecanismes de prevenció amb polítiques proactives, i identificar sectors, subsectors i empreses, així com el seu impacte en el territori.
- Creació d'un fons de reestructuració amb una aportació inicial de 40 milions d'euros destinats a l'anticipació i prevenció de problemes industrials en empreses de les següents característiques:
 - a) Empreses amb dificultats derivades de la transició cap a nous productes amb major valor afegit.
 - b) Empreses que havent desenvolupat els seus propis productes i que en ser una filial d'una multinacional puguin estar sotmeses a fortes pressions de la casa matriu, per interessos estratègics o purament financers, es trobin en un procés de desinversió per justificar el seu possible tancament o trasllat a un altre país.
 - c) Empreses d'especial rellevància en un determinat sector o de fort impacte territorial com a conseqüència del possible tancament.
 - d) Participació total o parcial de la Generalitat per mitjà d'EPLICSA en l'accionariat (especialment en els suposats b i c); si cal, i de manera transitòria, potser fins a trobar nous inversors industrials privats amb garanties de continuïtat industrial.
- Convertir l'Institut Català de Finances (ICF) en un veritable instrument financer al servei de les empreses, en general, i de la indústria, en particular; en cas contrari no tindria cap sentit un instrument públic si actua de la mateixa forma i amb les mateixes condicions que les entitats financeres. En aquest sentit cal una major agilitat i flexibilitat, s'han d'evitar els processos complexos per accedir als crèdits, i s'han de millorar substancialment les seves condicions:
 - a) L'ICF pot i ha de convertir-se en un instrument de finançament del canvi de model productiu.
 - b) El nivell d'endeutament de les empreses és molt alt i pot veure's agreujat per una probable pujada dels tipus d'interès. Pel que fa a l'ICF hauria de dotar-se

d'un fons addicional per plantar cara a aquesta eventualitat, particularment destinat a les activitats empresarials que estiguin en procés de canvi.

- c) Modificar el decret que regula les condicions de crèdit, en el sentit que puguin concedir-se crèdits de capital circulants amb caràcter selectiu a les activitats i projectes empresarials viables.
- És urgent intervenir en els actuals processos de subcontractació, amb una nova regulació, més transparent, sobretot en totes les situacions en les quals l'única motivació és un abaratiment dels costos, i en què es vulneren els convenis i la legislació de prevenció de riscos laborals i no una real especialització que incorpori valor afegit als productes i als serveis subcontractats.
- Posar en marxa mecanismes de participació i intervenció sectorial, mitjançant grups de treball estables, amb participació de les organitzacions empresarials i sindicals sectorials, amb el suport de l'Observatori de Prospectiva Industrial, l'Agència Catalana d'Inversions i el CIDEM. L'objectiu seria:
 - a) Estudiar els sectors i els subsectors que prèviament hagin seleccionat el grup de treball.
 - b) Elaborar una proposta i unes mesures d'actuació, acompanyades dels recursos necessaris.
 - c) Execució de les mesures, concretant un calendari per a la seva implantació.
- Aprovació urgent del parc de sòl industrial, disposició immediata de sòl per oferir a possibles inversions industrials. Haurien de preveure's mitjançant un pacte amb els ajuntaments en què el sòl ocupat per les empreses que es deslocalitzin continuï sent sòl industrial per evitar possibles especulacions.
- Promoure actuacions en els actuals polígons industrials, que contribueixin a una gestió integral en matèries de residus, energia, infraestructures telemàtiques i mobilitat. Assegurar que els nous polígons prevegin la gestió integral transformant-los cap a districtes econòmics, garantint la integració en el territori.
- Dotar dels mitjans econòmics, tècnics i humans l'Observatori de Prospectiva Industrial i l'Agència Catalana d'Inversions perquè es converteixi en un veritable instrument de detecció d'empreses i sectors abans d'arribar a situacions de deslocalització o tancaments irreversibles, així com la dinamització per a l'atracció de noves inversions.

- Mapa i posada en marxa de la xarxa de centres de difusió i transferència tecnològica, l'articulació i la complementació entre els públics i els privats, la definició del caràcter sectorial i territorial, l'especialització, la cooperació i la dimensió necessària per assegurar l'eficiència i la utilitat per a les empreses.
- Reiterar, una vegada més, la necessitat d'una actuació integral dels instruments de política industrial, polítiques actives d'ocupació, de formació (centres integrals) i d'internacionalització de les empreses.

INTERNACIONALITZACIÓ

- Avaluar el resultat de les plataformes d'aterratges de les empreses catalanes en països emergents. No obstant això, convé, tant en els recursos com en les actuacions estratègiques, que aquesta sigui una mesura més per evitar que sigui la proposta estrella, ja que minvaria altres possibilitats empresarials.
- Coordinar els programes d'internacionalització amb els programes de cooperació per al desenvolupament. És necessari, també, que aquests tinguin relació amb la contractació en origen, així com les possibilitats de formació de persones immigrades per tornar al seu país d'origen en les empreses catalanes que s'hi instal·lin.
- Incorporar, com a requisit en els programes d'ajudes, clàusules que garanteixin respecte als drets laborals, socials i sindicals mitjançant la participació dels sindicats més representatius, tant a Catalunya com als països d'implantació de les empreses catalanes.
- Impulsar la internacionalització dels serveis com el turístic, el sanitari, els transports, etc.
- Afavorir la cooperació empresarial de les petites i mitjanes empreses i prioritzar els projectes que vagin en aquesta direcció.